न्याय्यं ते सान्वयस्यास्ति राज्यं चैत्रादिवासरे ।
अन्यथा चरतो नाशः क्षिप्रं वंशायुषोर्भवेत् ॥ १२२ ॥
इतीमामपि यामिन्यां श्रुतवान् भूतभारतीं ।
अभिचारस्य बन्ध्यत्वं निर्ध्यायाधिकशङ्कितः ॥ १२३ ॥
एकाङ्गेभ्यो विभिन्नेभ्यो विभ्यदुद्भिन्नसंभ्रमः ।
उद्तामयत् तथा चित्तालुप्तसंविद्दिवानिशं ॥ १२४ ॥
यथा महाहिमापातनिःसंचारजने दिने ।
अकस्मात् संभृतबलो राजधानीं निरुद्धवान् ॥ १२५ ॥
विरोधकारिणं बुद्धाभिधेन सह सूनुना ।
निर्द्रोहमाहवे हत्वा मन्त्रिणं रामवर्धनं ॥ १२६ ॥
पित्र्येण बेलावित्तेन प्राभृतार्थमुपाहृतां ।
गले पुष्पस्रजं बद्ध्वा पातितः पार्थिवासनात् ॥ १२७ ॥
स तं वक्रांगसंग्रामं हतमन्यत्र मन्दिरे ।
पातयित्वा वितस्तान्तःकण्ठबद्धशिलं निशि ॥ १२८ ॥
चतुर्विंशस्य वर्षस्य दशम्यां कृष्णफाल्गुणे ।
पापः सखड्गकवचो न्यविक्षत नृपासने ॥ १२९ ॥ चतुर्भिःकुलकं॥
पारेविशोके दिविराज्ञातस्याभिनवाभिधात् ।
सूनुः संग्रामगुप्तस्य स तथा पार्थिवोऽभवत् ॥ १३० ॥
केचित् तं प्रत्यवस्थानं ये पुरा प्रतिजज्ञिरे ।